

Sygn. akt II Ka 402/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lipca 2023 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia SO Grażyna Jaszczuk
Protokolant:	st. sekr. sąd. Beata Defut-Kołodziejak

przy udziale Prokuratora Urszuli Korczakowskiej

po rozpoznaniu w dniu 18 lipca 2023 r.

sprawy **B. M.**

oskarżonego z art. 178a § 1 kk i in.

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Sokołowie Podlaskim

z dnia 16 marca 2023 r. sygn. akt II K 46/21

I. wyrok w zaskarżonej części utrzymuje w mocy;

II. zasądza od B. M. na rzecz oskarżyciela posiłkowego S. D. 840 zł tytułem zastępstwa prawnego w instancji odwoławczej;

III. zasądza od B. M. na rzecz Skarbu Państwa 320 zł tytułem kosztów sądowych za II instancję.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 402/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Sokołowie Podlaskim z dnia 16 marca 2023 r. w sprawie II K 46/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----		-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
	Zarzut	
1.	<p>Obrazy art. 438 pkt. 4 kpk, który wyraża się w:</p> <ul style="list-style-type: none"> • orzeczeniu w stosunku do oskarżonego B. M. rażąco niewspółmiernej kary zarówno za czyn I, jak i II aktu oskarżenia, tj.: <ul style="list-style-type: none"> - za czyn I polegający na tym, że „w dniu 25 lipca 2020 r. w N. gm. J. woj. (...) prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy O. (...) nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości tj. mając 4,08 % alkoholu we krwi” oraz - za czyn II polegający na tym, że „w dniu 25 lipca 2020 r. w N. gm. J., woj. (...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że prowadził samochód osobowy O. (...) nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości mając 4,08 % alkoholu we krwi i wykonał manewr wyprzedzania rowerzysty M. D. bez zachowania bezpiecznego odstępu bocznego doprowadzając go do potrącenia, w wyniku czego M. D. przewrócił się doznając obrażeń ciała w postaci: złamania łuski kości skroniowej prawej, krwiaka przymózgowego po stronie prawej, krwiaka podczepcowego okolicy 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>skroniowej i ciemieniowej prawej, obrzęku i otarcia skóry okolicy skroniowej prawej, licznych otarć skóry kończyn i tułowia, które naruszyły czynności narządu ciała M. D. na czas powyżej 7 dni"</p> <p>kar jednostkowych bezwzględniego pozbawienia wolności oraz kary łącznej pozbawienia wolności w sytuacji, kiedy za oba czyny, jak i łącznie kara za ich popełnienie powinna być orzeczona z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby, co jest uzasadnione okolicznościami popełnienia obu w/w czynów, uprzedniej niekaralności oskarżonego małego stopnia winy oskarżonego oraz dużego stopnia przyczynienia się do zaistnienia przestępstwa wypadku drogowego przez pokrzywdzonego, wobec faktu całkowicie nieuprawnionego przebywania małoletniego pokrzywdzonego, który nie ukończył 10 lat na drodze, bez jakiegokolwiek opieki rodziców oraz skutków wypadku dla zdrowia pokrzywdzonego.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Apelacja obrońcy oskarżonego była zwrócona przeciwko orzeczeniu o karze pozbawienia wolności za oba czyny i karze łącznej pozbawienia wolności. Pozostałe rozstrzygnięcia nie były skarżone, a odnośnie winy sam skarżący stwierdził, że nie sposób jej kwestionować.</p> <p>Wykładni przesłanki „rażącej niewspółmierności” poświęcone jest bogate orzecznictwo Sądu Najwyższego i sądów powszechnych, pozostaje ono stabilne niezależnie</p>		

od okresu, z jakiego pochodzi oraz jednolite we wszystkich częściach kraju. Za represję rażąco niewspółmierną uznaje się taką karę, która - pomijając dyrektywy wymiaru kary - w sposób istotny lub wręcz drastyczny odbiega od tej, jaką należałoby wymierzyć przy uwzględnieniu okoliczności przedmiotowych

charakteryzujących czyn przypisany sprawcy oraz podmiotowych, związanych z jego osobą. Na gruncie art. 438 pkt 4 kpk nie chodzi bowiem o każdą ewentualną różnicę w ocenach co do wymiaru kary, ale o różnicę ocen tak zasadniczej natury, że karę dotychczas wymierzoną można byłoby określić - również w odbiorze zewnętrznym - jako rażąco niewspółmierną, tzn. niewspółmierną w stopniu nie pozwalającym na jej akceptację (por. postanowienie SN z 26.02.2020 r., V KK 382/19, LEX nr 2946540).

Biorąc pod uwagę również, iż miarą surowości kary nie jest ilościowe oznaczenie czasu pozbawienia wolności, ale stopień wykorzystania sankcji karnej przewidzianej za dane przestępstwo. Tej samej wysokości kara może być za jedno przestępstwo nadmiernie surowa, a za inne - rażąco łagodna (por. wyrok SA w Krakowie z 28.12.2000 r., II AKa 226/00, KZS 2001/1, poz. 25), Sąd Okręgowy stwierdza, że całość sankcji zastosowana wobec oskarżonego jest właściwa. B. M. został skazany za dwa czyny tj. jazdę samochodem w stanie nietrzeźwym - przestępstwo umyślne i wypadek drogowy- przestępstwo nieumyślne. Pokrzywdzonym był małoletni chłopiec jadący rowerem bez opiekuna. Doznał wielu obrażeń ciała skutkujących długotrwałym leczeniem. Ta okoliczność jest niewątpliwa i została przez

Sąd I instancji uwzględniona przy wymiarze kary. Bezzasadnym jest jednak stanowisko obrońcy nadmiernie podkreślające tę okoliczność, a wręcz stwierdzające, że małoletniego nie powinno być na drodze. Należałoby zapytać, a czy na drodze powinien się znajdować kierujący pojazdem w stanie wręcz upilstwa. Stan nietrzeźwości oskarżonego jest tak znaczny, że można zadać kolejne pytanie: co widzi kierujący pojazdem mając w organizmie 4,08 promila alkoholu we krwi, a takie stężenie stwierdzono u oskarżonego. Okoliczność ta warunkuje popełnienie czynu z pkt. I, ale może być stopniowana zarówno w czynie I, jak i II. Powinna i ma znaczenie także przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu, a w konsekwencji przy wymiarze kary (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 4 sierpnia 2017 r., sygn. II AKa 168/17, LEX nr 2347811). Niekaralność oskarżonego w dacie czynu oraz jego ustabilizowany tryb życia nie mogą tak dalece wpływać na wymiar kary, jak postuluje obrońca. Okoliczności dotyczące czynów, a przede wszystkim wysoki stan nietrzeźwości, ucieczka z miejsca wypadku, nieudzielenie pomocy pokrzywdzonemu, rozległość obrażeń pokrzywdzonego przemawiają przeciwko niemu i stanowią okoliczności bardzo obciążające.

Zgodnie z dyrektywami wymiaru kary, określonymi w przepisie art. 53 § 1 i 2 kk, Sąd wymierzając karę winien mieć na względzie to, aby jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniała stopień społecznej szkodliwości czynu, a także brać pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, która kara ma osiągnąć w stosunku

do oskarżonego oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Zważyć powinien także rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób jego życia przed jego popełnieniem i jego zachowanie się po dokonaniu zarzucanego mu czynu.

Sąd Rejonowy w Sokołowie Podlaskim nie tylko uwzględnił powyższe dyrektywy, ale uczynił to we właściwej proporcji do okoliczności łagodzących i obciążających osobę sprawcy i czyny przez niego popełnione.

Wniosek

Zmiana wyroku przez wymierzenie oskarżonemu:

kary 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem na okres 3 lat- za czyn I,

kary 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem na okres 3 lat- za czyn II,

kary roku pozbawienia wolności jako kary łącznej z warunkowym jej zawieszeniem na okres 3 lat.

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Bezzasadność zarzutów dążących do wzruszenia pierwszoinstancjnego rozstrzygnięcia o represji karnej wymierzonej oskarżonemu w związku z niniejszym skazaniem, warunkowała bezzasadność wniosków apelacyjnych, których

skutkiem miało być łagodzące rozstrzygnięcie reformatoryjne Sądu Okręgowego.

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
W zaskarżonej części, tj. w części dot. kary wymierzonej oskarżonemu w związku z niniejszym skazaniem, wyrok utrzymano w mocy.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Bezzasadność zarzutów warunkowała bezzasadność wniosków apelacyjnych.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k. -----
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k. -----
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 627 kpk oraz art. 8 w zw. z art. 2 ust. 5 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.), obciążono oskarżonego kosztami sądowymi za II instancję, na które składały się: 300 zł opłaty od kary oraz 20 zł ryczałtu za doręczenia pism w postępowaniu apelacyjnym.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego;	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Sokołowie Podlaskim z dnia 16 marca 2023 roku, wydany w sprawie o sygn. akt II K 46/21 – w części dot. kary;	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych		

	<i>przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</i>		
#	<i>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka</i>		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana